

ВІД РАДОЩІВ І БЕЗ ВИНА ХМІЛІЮ!

Як спраглий, хоч ковток води в пустині,
Як українець миру й перемоги,
Я так тебе чекав з сім'єю сину,
Надіявся і вірив до знемоги.

Та ось, нарешті, всіх вас обнімаю,
Не в ритм старе батьківське серце б'ється,
Нарешті із обіймів відпускаю –
Нікуди вже не дінетесь, здається.

Проходити запрошую до столу,
Накритого всім тим, що є й що вмію,
Зустрінемо весняного Миколу,
Від радощів і без вина хмілію!

Мені б онучками налюбуватись,
Щоб потім, як росли, запам'ятати,
Бо скоро вечір, прийде час прощатись,
І може довго буду знов чекати...

Дата написання вірша: 2022-05-21